

Aar staar i den respektødelæggende Stilling, at nogle af dens Kredse i denne Henseende handler paa en Maade, de andre paa en anden!

Der blev paa sidste Fællesmøde givet Fællestyrelsen Bemyndigelse til „at aabne Underhandlinger med andre Kvindeforeninger o. s. v. (se Kv. og Sf. Side 140). Den uomtvisteligt klare og med Eftertryk udtalte Forudsætning herfor var 1) at vi i Forening med to bestemte og nævnte Foreninger skulde søge dannet et Led af den internationale Kvindevalgretsassociation, og 2) at Valgretsforbundet ikke fyldestgjorde Vilkaarene for Indtræden i denne Alliance. Alligevel søger Fællestyrelsen med Valgretsforbundet en Forhandling, som selvfølgelig helt mislykkes.

Dette er ikke Foreningsorden men Foreningsvildrede — og derved mister man Ungdommen; for dens Taalmod brister. Det nytter nu en Gang ikke at kræve Taalmod af de Unge.

III. Kvindesagen har jo mange Venner her i Landet; men de har ikke kunnet blive enige om at samle sig alle sammen i en stor og stærk Organisation. De staar spredte i flere forskellige Foreninger, mange tager slet ikke Del i Arbejdet, og atter andre lægger ikke deres Arbejde i nogen Forening, men udfører det for egen Regning eller (som f. Eks. Valgretsforbundet) søger at give det et Grundlag ved at samle Stedfortrædere for Kvindeforeninger, der ikke har Kvindesagen som Maal.

Hvori dette ligger, er ikke svært at se. Om Maalet er vi alle enige. „Lige Ret for Mand og Kvinde“ sætter ikke Skel mellem Kvindesagsvenner. Midlerne heller ikke. Agitation blandt Borgerne og Argumentation over for Myndighederne for Sagen, god og virksom Brug af de Rettigheder, der er vundne, det er Midlerne, og om dem er vi ogsaa alle enige.

Vanskelighederne ved at enes om stadigt Samarbejde i én Forening eller dog i ét Forbund, er af rent personlig Art.

Og heri er selvfølgelig den Ungdom, som slet ikke har været med, og som vi savner, ganske uden Skyld.

For personlige Strider er de Unge — i al Fald saa længe de er unge — ganske fremmede; ja de skræmmer Ungdommen bort!

Alt dette kunde maaske ikke været anderledes. Det kan maaske end ikke nu ændres. Og det er langt fra min Agt at ville skabe en Ordstrid herom. Men jeg har villet sige, hvad jeg med Sikkerhed ved, at saalænge det er, som det er, vindes Ungdommen ikke, og navnlig ikke til Virksomhed for Kvindesagen.

L. C. Schou.

Indland.

En kvindelig Overlæge.

Overlæge Schrader ved Aalborg Sygehus er i F. „Aalb. Stiftst.“ afrejst til Holmenkollen for at rekreere sig. Overlægen har ligget paa Sygehuset siden midt i August og har gentagne Gange været underkastet meget alvorlige Operationer.

I denne Forbindelse anfører Bladet, at Reserve-lægen, Frk. Anchersen, under Hr. Schraders lange Sygdom har fungeret som Overlæge paa Sygehuset, foretaget alle forefaldende Operationer og i det hele taget lagt en Energi og Dygtighed for Dagen, som er beundringsværdig. Frøkenen har jo tillige skullet passe sin private, ret omfattende Huslægepraksis i Byen og Konsultationerne i sit Hjem.

Jysk Morgenblad.

„Kvinden og Samfundet“s Reservefond.

Til „Kv. og Sfs.“ Reservefond er endvidere indkommet: Fru Nelly Hansen, Silkeborg, 4 Kr. (første Del af et 5-aarigt Bidrag.) Fru Translatør Rasmussen, Aalborg, 5 Kr.

For disse Bidrag kvitteres herved med megen Tak!

Bidrag til „Kv. og Sfs.“ Reservefond bedes fremdeles sendt til: Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“, Kongens Lyngby.

Tilsendt.

Lille Niels Holgersens vidunderlige Rejse med Vildgæssene. En Bog om Sverige. Af *Selma Lagerlöf*. G. B. N. F. 1906. (223 Sider). Det er forlængst almindelig anerkendt, at Selma Lagerlöf hører med blandt de første, hvad angaar Fantasi og Fortællekunst. „Lille Niels Holgersens vidunderlige Rejse med Vildgæssene“ vil læses med lige stor Interesse af Voksne og større Børn, og enhver, som har læst den til Ende, vil imødesee den bebudede Fortsættelse med Forventning og Glæde.

Det er en Ære for Nordens Kvinder, at vi har en *Selma Lagerlöf* iblandt os. Havde vi blot nogle flere Forfatterinder af hendes Værd og Betydning.

Æventyr. Trettende Samling af *Carl Ewald*. G. B. N. F. 1906. (64 Sider). Carl Ewalds Æventyr er i Aar overordentlig gode, især det første „De Usynlige“ og det sidste „Fem Stormagter“. De Usynlige er Ilten, Kvælstoffet og Kulsyren, de fem Stormagter er fem nærmere beskrevne Baciller. Man skulde holde det for umuligt at skrive barnligt om saa alvorlige videnskabelige Ting, men Carl Ewald har vist Muligheden heraf til stor Fornøjelse for baade Voksne og Børn.

Udvalgte Æventyr, 5te Udgave, Bind I og II, ved C. Molbech. G. B. N. F. 1906. Bind I indeholder 32